Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)

[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 53

di. spūsscūs q̄ charitas: sine om̄i mutatiōe augeri vł minui: ⁊ dari no hn̄ti dicit̄. q: non recipit magis aut min⁹ ī se eēntialit̄ sed in hoīe: ⁊ nō auget̄ neq̧ minuit̄ sibi. sed poti⁹ ipī hoī: vel in ipo hoīe a quo magis vł minus habetur. sic dr̄ etiā in nobis magnificari vel exaltari. licet tn̄ in se magnificet̄ vel exaltet̄. Dicitur etiā dari nō hn̄ti. nō ꝙ alicubi veniat vbi pri⁹ nō fuit qꝺ eē nō pōt cū sit vbiq̧. sed q: alio mō alicubi eē incipit qualiter ibi prius nō fuit. Postea adducit plures autoritates qb⁹ ꝓbat spm̄scm̄ ab aliqb⁹ magis ⁊ ab aliqb⁹ min⁹ hr̄i. exemplificans illud ꝑ helyseū ꝓphetā: q̄ duplicē helye petijt spm̄. Per alias etiā autoritates ꝓbat: ꝙ xt⁹ dicit̄ ꝓficere. eo ꝙ hō in ea ꝓficit. Tertia ꝓpō ē. Spūsscūs actū diligēdi ꝑ seipm̄ sine xtute media in nobis oꝑat̄. Et ꝓbat̄ sic. Et eodem argumēto arguit cōtra pri⁹ dicta. s. ꝙ spūsscūs dicit̄ charitas. ⁊ arguit sic. Dilectio qua nos diligimus deū nō ē dilectio qua de⁹ diligit nos. igit̄ charitas qua nos diligimus deū nō ē spūsscūs: ꝯn̄a tenet. ꝓ tāto ꝙ dilectio qua nos diligit deus ē spūsscūs. ⁊ ḡ illa qua nos diligim⁹ deū: nō est illa qua de⁹ diligit nos. sequit̄ nr̄am charitatē nō eē spm̄scm̄. Assumptū xo ptꝫ ꝑ autoritatē b. Augusti. q̄ habet̄. ix. ca. hui⁹ distinctionis. Ad argumētū rn̄det mgr̄ negādo an̄s. Ad autoritatem beati Augu. rn̄det mgr̄. ꝙ b. Aug. noluit dicere illis xbis ꝙ alia eēt charitas qua deus diligit nos. ⁊ alia qua nos diligim⁹ deū. Sꝫ voluit dicere: ꝙ nomē charitatis cōuenit deo. nō solū q: ipse diligit nos. sꝫ etiā q: nos ꝑ ipam sui dilectores facit. Scđo obijcit cōtra idē. Nihil ē a seipso. sed charitas ē ab ipso spūscō. igit̄ charitas nō ē ipe spūssanct⁹ Minorē ꝓbat mgr̄ autoritate Augu. dicētis. ꝙ dilectio qua deū diligim⁹ ē a spūscō: sicut fides qua ī deum credim⁹. Ad qꝺ rn̄det mgr̄ dicēs. ꝙ nō ē incōueniens idē eē a seipō nō simpliciter. sed q: a seipō dat̄ nobis. Et q̄tū ad hoc dicit btūs Aug⁹. ꝙ charitas a spūscō ē. ⁊ ipa charitas ē spūsscūs. Fides aūt quia nō ē de⁹ dans. sed aliq̄d a deo datū. Tertio obijcit. Nulla affectio ē eēntialiter spūsscūs. sed charitas q̄ nos deū diligim⁹ ē affectio animi. igit̄ nō ē spūsscūs. Minor ē b. Aug⁹. dicētis. Charitatē voco motū animi ⁊c̄. Et rn̄det mgr̄ dicēs. ꝙ charitas ideo dr̄ mot⁹ animi: q: nos ad diligendū effectiue mouet. Nec mirum est ꝙ charitas q̄ spūsscūs ē dicit̄ mot⁹ animi. cū de ipa diuina sapiētia dicat̄ ꝙ sit nobilior oīb⁹ mobilibus. Istis aūt sic positis mgr̄ soluit duas questiones. Quarū vna sumit̄ ex rn̄sione iam vltimo dicta. Nā ex q̄ charitas mouet mentē ita bn̄ ad credendū et ad sperādū sicut ad diligendū: quare nō ita bn̄ dicit̄ affectio mētis ad credendū: ad sperādū sicut ad diligendū. Rn̄det magister ꝙ hoc nō pōt fieri ideo. quia charitas siue spūsscūs alios act⁹ ⁊ mot⁹ xtutū oꝑat̄ mediātibus habitib⁹ infusis. vtpote credere mediante habitu fidei. sperare mediāte habitu spei. sed actū diligēdi ꝑ se sine q̄cūq̧ habitu oꝑat̄. Alia questio. Utrꝫ ꝑ donū qꝺ ē spūsscūs dent̄ alia oīa dona. Et respondet ꝙ sic: ⁊ tn̄ nō oēs q̄ hn̄t spm̄scm̄ hn̄t oīa dona. sꝫ aliq̄ illa. aliq̄ ista. ⁊ sic ꝺ alijs. Et p̄dicta opinio mgr̄i nō tenet̄. nec debite soluit obiectionē: igit̄ ⁊c̄.

Utrū eadem rōne spūsscūs dicat̄ donū ⁊ datum siue donatum. a

Preterea dili-

genter ꝯsiderādū ē cuꝫ spūsscūs dicat̄ donū ⁊ datū. vtrꝫ eadē rōne vtrūq̧ nomē ei ꝯueniat: qꝺ vtiq̧ videri pōt.

Quare ita esse videtur. b

Cum enim idem sit

spm̄scm̄ dari: ⁊ spm̄scm̄ donari. ex eadē rōne videt̄ spūsscūs dici datū ⁊ donū. Hoc etiā videt̄ Aug⁹. significare in. xv. lib. de tri. cū ait. Spūsscūs in tātū donū dei ē in q̄tū dat̄ eis q̄bus dat̄. apud se aūt de⁹ ē ⁊ si nemini datur. Ecce apte dicit spm̄scm̄ donum appellari. q̄a dat̄. Si aūt ex eo tm̄ appellat̄ donū. q: datur. nō ab eterno fuit donū. q: nō dat̄ nisi ex tp̄e. Aug⁹.

Responsio quare datum siue donatum dicatur spiritussanctus. c

Ad quod dicimus:

quia spūsscūs ⁊ donū dicit̄ ⁊ datū siue donatum. sed datū siue donatū ex eo tm̄ dicit̄. q̄a dat̄ vel donat̄. quod habet tm̄ ex tempe.

Hic quare donum. d

Donum vero dici-

tur n̄ ex eo tm̄ ꝙ donet̄. ſ ex ꝓprietate quā habuit ab eterno. vn̄ et ab eterno fuit donum. Sempiterne em̄ donū fuit. nō q: daret̄. ſ q̄a ꝓcessit a p̄re ⁊ filio. Un̄ Aug⁹. in. iiij. li. de tri. ait. Sic natū eē ē filio a p̄re eē. ita spūiscō donum dei eē: ē a p̄re ꝓcedere ⁊ a filio. Hic apte ōn̄dit̄ ꝙ spūsscūs eo donū ē q̄ ꝓcedit a p̄re et a filio. sic fili⁹ eo ē a p̄re ꝙ nat⁹ ē ab eo. Nō em̄ idē ē filio eē a p̄re ⁊ spūiscō. i. nō ea ꝓprietate fili⁹ dr̄ eē a p̄re q̄ spūsscūs. Nā fili⁹ dicit̄ esse a p̄re. q: genit⁹ ē ab eo. Spūsscūs xo dr̄ eē a patre ⁊ a filio. q: spūsscūs ē donū p̄ris ⁊ filij. i. q: ꝓcedit ab vtroq̧. Eo em̄ dr̄ spūs q̄ donū. et eo donū q̄ ꝓcedēs. Un̄ Aug⁹. in. v. li. de tri. ait. Spūsscūs q̄ nō ē trinitas ſ in trinitate intelligit̄. in eo ꝙ ꝓprie dr̄ spūsscūs. relatiue dr̄ cū ⁊ ad p̄rem ⁊ ad filiū refert̄. q: spūssctūs et p̄ris ⁊ filij spūs ē. ſ ipa relatio nō apparet in h̄ noīe. Apparet aūt cū dr̄ donū dei. donū est em̄ p̄ris ⁊ filij. q: ⁊ a p̄re ꝓcedit ⁊ a filio. Ecce his xbis apte ōn̄dit̄ eadem relatiōe dici spm̄scm̄ ⁊ donū. Donū aūt q: ꝓcedit a p̄re ⁊ filio Proprietas ḡ q̄ dicit̄ spūsscūs vel donū. processio ipa ē. de q̄ post pleni⁹ agem⁹ cum alijs Cū ḡ ab et̄no ꝓcesserit ab vtroq̧. ⁊ ab et̄no donū fuit. Nō ḡ spūsscūs eo tm̄ dr̄ donū: quia donat̄. Nā ⁊ an̄ fuit donū q̄ꝫ donaret̄. Un̄ augustin⁹ in. v. li. de tri. Semꝑ spūsscūs ꝓcedit ⁊ nō ex tp̄e. ſ ab et̄nitate ꝓcedit. Sꝫ q: sic ꝓcedebat vt eēt donabile. iā donū erat an̄ q̄ꝫ esset cui donaret̄. Alit̄. n. itelligit̄ cū dr̄ donum alit̄ cū dr̄ donatū. Nā donū pōt eē etiā anteq̄ꝫ det̄. donatū aūt nisi datū fuerit: nullo modo

Aug⁹.
Quid sit filio eē a patre ⁊ spiritusancto
Aug⁹.
Eo dicitur spiritussanct⁹ quo donum. ⁊ eo donum q̄ ꝓcedēs
Aug⁹.
Qꝫ semꝑ ꝓcedit spiritussc̄us

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0053
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG